

En TEKST fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.

Dere er Kristi legeme. Om å tilhøre Guds levende og hellige menighet.

Roald Kvam © 2008

Preketekst: 1Kor 12:27, Joh 14:20 og 15:4-5.

Menigheten er ikke en menneskelig ide. Den er ikke en konstruksjon som vi kan forandre eller forme slik vi selv vil. Den er ikke en organisasjon som til enhver tid vil være tilpasset tidens krav. Den er en organisme formet etter Guds Sønnns bilde: "Dere er Kristi legeme, og hver for seg hans lemmer." (1Kor 12:27).

For at organene på kroppen din skal fungere og fullføre sin hensikt, må de ha tilhørighet til kroppen. Det samme gjelder for deg, åndelig sett: Du er skapt av Gud i en bestemt hensikt, som du bare oppdager i forhold til andre lemmer på Kristi legeme.

Å være kristen handler om tro og tilbedelse, trening og tjeneste. Men apostelen Johannes forteller oss i Joh 14:20 og 15:4 at kristenliv dypest sett handler om å **tilhøre** Guds levende og hellige legeme.

Det er "hans verk at dere er i Kristus Jesus, han som for oss er blitt visdom fra Gud, rettferdighet og helliggjørelse og forløsning, **for at** – som skrevet står: Den som roser seg, han rose seg i Herren!" (1Kor 1:30-31).

Altså, **den som tror gir en reaksjon på Guds aksjon** (= "rose seg i Herren"):

1. Bekjenn den du er "i Ham".
2. Be "Herlighetens Far, gi dere visdoms og åpenbarings Ånd til kunnskap om seg." (Ef 1:17).
3. Beveg deg som den du er "i Ham".
4. Bli i det du er "i Ham".

Hva er "Gud verk"? Gud elsker oss så at Han gav sin Sønn i vårt sted. Jesus ble gjort til synd for oss, for at vi i Ham skal bli rettferdige for Gud (2Kor 5:21). Vi kaller det "miskunn"...

1. Jesus døde vår død, for at vi skal leve Hans liv (Joh 3:16).
2. Jesus ble fattig, for at vi skulle bli rike (2Kor 8:9).
3. Jesus ble straffet for at vi skulle ha fred (Jes 53:5).
4. Jesus ble såret for at vi skulle få legedom (Jes 53:5).
5. Jesus for ned i dødsriket, for at vi skulle fare opp til himmelen.

Hvordan kan dette blir virkelig for meg? Ikke ved makt og ikke ved kraft. Problemet er at du og jeg står overfor en grunnskade i vår natur. Apostelen Paulus forsøkte virkelig, ved makt og ved kraft, men kom ikke inn i det før Gud gav ham inngang gjennom dåpen og troen på Guds kraft (1Kor 12:12-13, Rom 6:4-6).

Hva er det som skjer? Idet du tar imot Jesus som din Frelser flytter du inn i Hans historie. Og Han tar bolig i deg, ved sin Ånd. Den Hellige Ånd kommer for å etablere en Kristus-lik karakter og gi deg en Kristus-lik kompetanse så du KAN vandre som Ham (1Joh 2:6, 1Pet 2:21, Kol 2:6-10).

De første kristne ble kalt "**kristne**"! Folk forsto at de hadde vært sammen med Jesus, og gav dem navnet "kristne". Det gjelder dem som følger Jesus og ligner Ham fordi **de er i Ham og Han er i dem**. Det utgjør en forskjell i deres liv og retter andre menneskers oppmerksomhet til Gud, til korset, til oppstandelsen og livet med Jesus...

Du kjenner kanskje de 4 B'ene fra Apg 2:42: Bibel, Brorskap, Brødsbrytelsen og Bønnene. Til sammen gir de deg den femte: Bevarelsen. Litt defensivt, men viktig! Ta også imot **de 4 B'ene fra Efeserbrevet** som er mer offensive, erobrende:

1. **Bekjenn** din stilling "i Ham". Stikkord: "Sitte" (Ef 1-2).
2. **Be** om at du ser mer av det Gud ser når Gud ser den du er "i Ham". Stikkord: "Se" (Ef 1 og 3).
3. **Beveg** deg som den du er "i Ham". Stikkord: "Vandre" (Ef 4-6a).
4. **Bli** i det du er "i Ham". Stikkord: "Stå" (Ef 6b).

Les/ Lev i riktig retning!

Budskapet i Ef 1-2 er like enkelt som det er vidunderlig: Jesus er ferdig! Du som er døpt og tror på Ham, tilhører Ham og er "i Ham" og Hans historie, og dermed ferdig med fienden, sammen "med Ham" (Ef 2:4-6).

Bekjennelsen betyr at du setter deg "med Ham". Bønnen gjør at du ser hvordan Gud ser deg "**i Ham**":

1. Velsignet (Ef 1:3).
2. Hellig og ulastelig (Ef 1:4, Kol 1:22, Heb 10:12.14).
3. Barnekår (Ef 1:5, 1Joh 3:1).

Dette betyr ifølge apostelen Paulus at vandringen kan begynne (Ef 5:1-2.8)! Djevelen vil kreve deg, men han har ikke krav på deg. Djevelen vil forsøke å vinne tilbake tapt terreng, men du kan bli i Gal 2:20 og si: "Jeg er korsfestet med Kristus. Jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg. Det liv jeg nå lever i kjødet, det lever jeg i troen på Guds Sønn, som elsket meg og gav seg selv for meg."

Da må djevelen vike for sannheten i 2Kor 5:17 som sier: "Derfor, om noen er i Kristus, da er han en ny skapning, det gamle er forbi, se, alt er blitt nytt."

Med Jesus i deg kan du leve et annerledes liv - og du vil (Joh 14:20, Rom 6:17, Kol 1:27):

1. Gi troen energi (1M 15:6, Rom 10:17, Jak 2:17-18.23.26).
2. Styrk håpet (Joh 3:16.36).
3. Aktiviser kjærligheten (Rom 12:9).
4. Forløs gleden (Fil 4:6-7).
5. Nyt freden (Rom 5:1-2).

"Dere er Kristi legeme, og hver for seg hans lemmer." (1Kor 12:27). De lemmer som vil leve utenfor legeme er i dødens posisjon. De lemmer som ikke vil leve under hodets ledelse, utfordrer legemets bærekraft og bevegelse.

Vi er vant med å si: "Vi er i kirka, men ikke under kirka". Det er underlig tale. Vi definerer oss negativt for så vidt som vi sier hvem vi ikke bøyer oss for. La oss slutte

med det! La oss heller si: *Vi er kirka under Kristus. Vi er Kristi legeme!* La oss bli gjenkjent på Ham vi følger, ikke hvem vi er uenig med av biskopene i DnK.

Gud lengter etter å se Menigheten, og mennesker i den, som reiser seg i en mektig reaksjon på Guds aksjon. Som bekjenner troen på Kristus, tilhørighet til Kristi legeme og som beveger seg deretter (Ef 1:17-23 jf "hodefoting"): I tro og tilbedelse, disippeltrening og nådegavebasert tjeneste.

Vi kan ikke leve i konflikt med Guds bilde av Menigheten uten at det utgjør en evig forskjell – for oss selv, for våre nærmeste, for mennesker vi omgås.

Vi kan ikke flytte ansvaret for vårt liv i Kristus over på andre kristne (eller DnK), ifølge Joh 15:4-5, **for greina går rett i rota...** Det er alvorlig. Men samtidig er det din mulighet: Ingen andre står mellom deg og Jesus (2Kor 13:5). Ingen kan hindre oss (ImF) i å gå som "Kristi legeme" med "Guds ord til folket". Ingen forventer at vi skal gjøre det. Så la oss overraske dem! Og ta dette landet for Gud.

